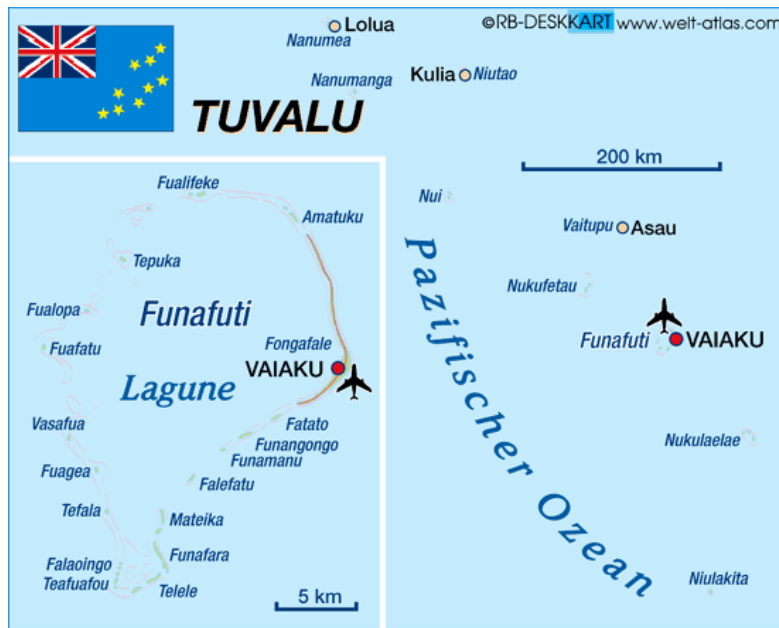

ข้อมูลที่ควรรู้ ประเทศตูวาลู

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อทางการ: ตูวาลู หรือ Tuvalu แปลว่า กลุ่มทั้งแปด ซึ่งหมายถึง ประเทศหมู่เกาะที่มีประเพณีที่หลากหลายถึง ๘ ประเพณีด้วยกัน

ที่ตั้ง : ทิศตะวันออกเฉียงเหนือของออสเตรเลียประมาณ ๔,๐๐๐ กิโลเมตร อยู่กึ่งกลางระหว่างออสเตรเลียกับเกาะฮาวาย

พื้นที่ : ๒๖ ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยเกาะขนาดเล็ก ๙ เกาะ มีเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ๗๕๗,๕๐๐ ตารางกิโลเมตร

เมืองหลวง : กรุงฟูนากูตี (Funafuti)

สกุลเงิน : ตูวาลวน (Tuvaluan) และดอลลาร์ออสเตรเลีย

จำนวนประชากร : ๑๐.๙๕๖ คน (ค่าประมาณเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙)

เชื้อชาติ : โพลีเนเซีย ๙๖% ไมโครนีเซีย ๔%

ศาสนา : คริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ ๙๘.๔ % Baha'i ๑% อื่นๆ ๐.๖ %

ภาษาที่ใช้ทางการ : ตูวาลวน (Tuvaluan) และ อังกฤษ

สภาพภูมิประเทศ : พื้นที่ต่ำและเป็นเกาะรูปวงแหวนที่เกิดจากหินปะการัง

สภาพภูมิอากาศ : เขตร้อน อุณหภูมิปานกลางเนื่องจากมีลมสินค้าตะวันออกพัดในช่วงเดือน มีนาคม - พฤศจิกายน ช่วงเดือนพฤศจิกายน - มีนาคม จะมีลมพัดแรงจากทิศตะวันตก ทำให้มีฝนตกหนัก

ทรัพยากรธรรมชาติ : สัตว์น้ำ

ภัยธรรมชาติ : พายุเขตร้อน (ไม่รุนแรงนัก) ในปี ๒๕๔๐ เกิดพายุไซโคลน ๓ ครั้ง เนื่องจากสภาพเกาะที่มีพื้นที่ต่ำมาก ทำให้พื้นที่อาจเกิดการเปลี่ยนแปลงเมื่อระดับน้ำทะเลเปลี่ยน

ประวัติศาสตร์ของตูวาลู : แบ่งออกเป็นยุคต่างๆ ได้ ดังนี้

การเกิดของหมู่เกาะ

เริ่มจากการก่อตัวของหมู่เกาะที่เกิดจากปะการังซึ่งเกิดจากการยุบตัวของหินภูเขาไฟ และปะการังใหม่ที่เกิดขึ้นมาแทนที่

การเข้ามาของชาวตูวาลู

ชาวตูวาลูส่วนใหญ่อพยพมาจากซามัว ตองกาและยูเวีย ซึ่งเป็นโพลีเนเซียนทั้งหมดยกเว้นบนเกาะนูอิซึ่งเป็นชาวตูวาลูที่สืบทอดเชื้อสายไมโครนีเซียนจากคิริบาส

ในตูวาลูแต่ละพื้นที่ใช้ภาษาที่แตกต่างกัน โดยโซนพื้นที่ที่ ๑ ได้แก่ เกาะนานูเมีย นีอูเตา และ นานูมากา โซนพื้นที่ที่ ๒ คือเกาะนูอิ และโซนพื้นที่ที่ ๓ ประกอบด้วย เกาะวาคิตูปู นูกูเฟเตา ฟูนาฟูติ และนูกุลเลเล ซึ่งในปัจจุบันภาษาตูวาลู และภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้กันทั่วทั้งหมู่เกาะ

ก่อนปี ๒๔๔๓ จำนวนของประชากรตูวาลูมีไม่เกิน ๓,๐๐๐ คน ต่อมาในปี ๒๕๒๒ ประชากรชาวตูวาลูเพิ่มมาเป็นประมาณ ๗,๓๔๙ คน และปัจจุบันประชากรของตูวาลูมีประมาณ ๑๐,๙๕๖ คนและมีชุมชนชาวตูวาลูที่กำลังเติบโตในประเทศอื่น ๆ โดยส่วนใหญ่เป็นประเทศออสเตรเลียนิวซีแลนด์และคิริบาส

การเข้ามาสำรวจดินแดนของชาวยุโรป

ในปี ๒๑๑๐ - ๑๑ นาย อัลวาโร เดอ เมนดาน่า อิ เนย์ร่า (Alvaro de Mendana y Neyra) เป็นคนแรกเข้ามาสำรวจดินแดนตูวาลู ทางฝั่งตะวันออกของหมู่เกาะโซโลมอน

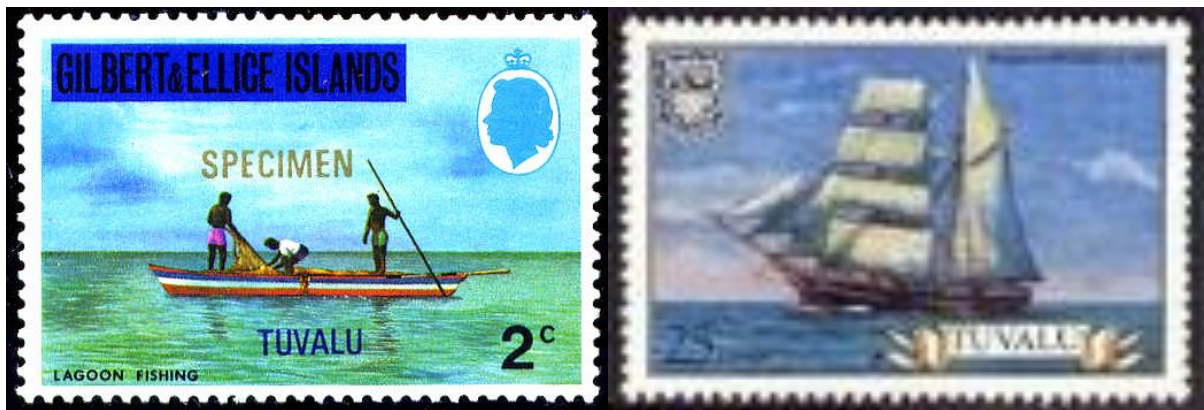
วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๑๑๑ นายเมนดาน่า กับเรือคาพิทาน่า (Capitana) ได้ค้นพบเกาะแห่งแรกโดยเขาได้ตั้งชื่อว่า เกาะของเยซูเมนดาน่า (Isle of Jesus Mendana) ซึ่งภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็นเกาะนูอิ (Nui)

วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๑๓๘ นายเมนดาน่า ทำการสำรวจอีกครั้งและได้ค้นพบหมู่เกาะปะการังนีอูลากิตา (Niulakita) โดยเขาได้ตั้งชื่อใหม่ว่า ลา โซลิตาเลีย (La Solitaria)

วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๓๒๔ พ่อค้าชาวสเปนชื่อ ดอน ฟรานซิสโก มาอูเรลเล่ (Don Francisco Maurelle) ค้นพบเกาะที่เขาเรียกว่าเกาะแห่งการปลูกโกโก้ (Isla del Cocal) ในหมู่เกาะนานูแมนง่า (Nanumanga) และค้นพบเกาะนานูเมีย (Nanumea) ซึ่งเขาตั้งชื่อว่า ออกัสติน แซน (Augustin San)

เดือนพฤษภาคม ๒๓๖๒ นายเอเรนต์ เดอ เพย์สเตอร์ (Arent de Peyster) กัปตันชาวอเมริกันได้เริ่มสำรวจดูवालูอีกครั้ง และค้นพบกลุ่มเกาะเล็กๆ ๑๔ เกาะด้วยกัน โดยมีกรุงฟุนาฟูตี ซึ่งเขาเรียกว่ากลุ่มเกาะเอลลิซ (Ellice) และยังได้ค้นพบเกาะนูกูเฟเตา ซึ่งเขาเรียกว่า กลุ่มเพย์สเตอร์ แต่ในที่สุดชื่อเอลลิซถูกนำไปใช้กับเกาะทั้ง ๙ เกาะโดยนักอุทกศาสตร์ชาวอังกฤษชื่อ เอ เจ ฟินดเลย์ (A.G Findlay)

ในทศวรรษต่อมา มีการแวะดูवालูอย่างสั้นๆ ในปี ๒๓๖๑ กัปตันจอร์จ บาร์เรตต์ กัปเรือชื่อ อินดิเพนเดนท์ ๒ ได้ค้นพบเกาะนูกูเลเล และสำรวจเกาะนิวลาอีกทีในวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๓๖๔ สี่ปีต่อมาในปี ๒๓๖๘ กัปตันโอเบด สตาร์บัค (Obed Starbuck) กัปเรือโลเปอร์ (Loper) ได้ค้นพบเกาะนิอูเตา (Niutao) และวาอิตูปู (Vaitupu) ต่อจากนั้น กัปตันเอก (Eeg) แห่งเรือโพลลักซ์ (pollux) ได้ค้นพบเกาะนูกู (Nui) อีกครั้งหลังจากการค้นพบครั้งแรกของเมเนดาน่า ในช่วงยุคปี ๒๔๐๓ พ่อค้าทาสได้บรรทุกชาวเกาะกว่า ๔๐๐ คน ซึ่งส่วนใหญ่มาจากเกาะฟุนาฟูตีและเกาะนูกูเลเล เพื่อไปทำงานในเปรู แต่ไม่มีใครได้กลับมาเลย ส่วนชาวเกาะคนอื่นๆ ได้ทำงานอาชีพเพาะปลูกในฟิจิ ซามัวและฮาวาย โดยโรคในยุโรปได้คร่าชีวิตชาวเกาะเป็นจำนวนมาก

ศาสนาคริสต์และพ่อค้าชาวยุโรป

ศาสนาคริสต์ถูกนำมาเผยแพร่เมื่อปี ๒๔๐๔ เมื่อกลุ่มบาทหลวงจากสมาคมนักเผยแผ่ศาสนาแห่งลอนดอนขึ้นฝั่งโดยบังเอิญที่เกาะนูกูเลเล และในเดือนพฤษภาคม ๒๔๐๘ บาทหลวง เอ ดับบลิว เมอเรีย (A. W. Murray) ได้เดินทางจากซามัวไปยังดูवालู และได้แต่งตั้งบาทหลวงอยู่ตามเกาะต่างๆ จึงเป็นสาเหตุให้ทุกวันนี้ชาวดูवालูส่วนใหญ่เข้าเป็นสมาชิกของคริสตจักรของดูवालู (Ekklesia o Tuvalu)

บริษัท โกเดฟรอยด์และบุตรจากเมืองแฮมเบิร์ก เยอรมนี เป็นพ่อค้าเจ้าแรกในดูवालู ซึ่งได้คิดค้นระบบการจัดตั้งตัวแทนจำหน่ายสินค้าของยุโรปให้กับชาวพื้นเมืองเพื่อแลกกับการผลิตมะพร้าวแห้ง โดยเลือกชาวอังกฤษและอเมริกันที่อยู่อาศัยในเกาะนั้น ซึ่งระบบดังกล่าวเป็นหลักเกณฑ์พื้นฐานในการพิจารณาผู้ค้าขายที่กระจายอยู่ตามเกาะในปัจจุบัน

ในปี ๒๕๒๕ กัปตันเดวิสแห่งเฮชเอ็มเอส รอยัลลิสต์ (David of the H.M.S. Royalist) ได้กำหนดพื้นที่รับผิดชอบของพ่อค้าแต่ละคน โดยชื่อของพ่อค้าเหล่านี้ยังคงเป็นที่ประจักษ์อยู่ทั่วเกาะดูवालูจนถึงทุกวันนี้ อาทิ อัลเฟรด เรสเตียออกซ์ (Alfred Restieaux) ซึ่งค้าขายในหมู่เกาะเอลลิซ จอร์จ เวสต์บรูค (George Westbrook) และแจ๊ค โอ ไบรอัน (Jack O'Brien) ค้าขายที่เกาะฟุนาฟูตี และ จอร์จ หลุยส์ เบ็คเค่ (George Louis "Louis" Becke) ค้าขายที่เกาะนูกูเฟเตาในช่วงต้นปี ๒๔๒๓

ยุคอาณานิคม

ตูวาลู เดิมเป็นที่รู้จักกันในชื่อ หมู่เกาะเอลลิซ อยู่ภายใต้ระบบกฎหมายของอังกฤษในปี ๒๔๒๐ และเป็นส่วนหนึ่งของรัฐในอารักขาของสหราชอาณาจักรในปี ๒๔๓๕

ยุคสงครามโลกครั้งที่ ๒

ญี่ปุ่นได้เข้ามาบุกรุกหมู่เกาะกิลเบิร์ตในแปซิฟิกระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ และได้ยึดครองทาวาร่าของคิริบาสและเกาะอื่นๆ ในปี ๒๔๘๔ และยังคงตั้งใจที่จะบุกรุกไปยังหมู่เกาะเอลลิซซึ่งอยู่ทางตอนใต้ แต่ได้เกิดความเสียหายอย่างหนักจากการปะทะระหว่างทาง ส่งผลให้ทหารอเมริกันสามารถเข้ามาয়ดินแดนนี้ได้ก่อนในปี ๒๔๘๕ พร้อมทั้งได้สร้างสนามบินในเกาะนูกูเฟเตา และเกาะนานูเมียด้วย โดยเกาะเหล่านี้ถูกญี่ปุ่นทิ้งระเบิดใส่ แต่ได้รับความเสียหายเพียงเล็กน้อยเท่านั้น หมู่เกาะตูวาลูจึงอนุญาตให้อเมริกันปฏิบัติการกดดันพื้นที่ทางด้านทิศเหนือ และนำมาซึ่งการปะทะกัน ณ นาวาร่า ในปี ๒๔๘๖

ยุคได้รับเอกราช

ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ชาวตูวาลูหลายคนอพยพไปยังทาวาร่า ซึ่งมีโอกาสในการหางานที่ดีกว่าอังกฤษได้เตรียมการที่จะให้อิสระแก่รัฐบาลปกครองตนเองในปี ๒๕๑๘ โดยให้ชาวตูวาลูทำประชาพิจารณ์ว่าต้องการที่จะแบ่งแยกดินแดนหรือไม่ ผลปรากฏว่า ร้อยละ ๙๒ ต้องการเป็นอิสระ ดังนั้น ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๘ ได้มีการออกกฎหมายแยกตูวาลูจากหมู่เกาะกิลเบิร์ต (ปัจจุบันเป็นคิริบาส) และในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๑๙ การบริหารอย่างสมบูรณ์ในดินแดนอาณานิคมได้ย้ายไปที่กรุงฟูนาทูตี โดยตูวาลูเป็นประเทศที่มีรัฐธรรมนูญมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และเป็นสมาชิกพิเศษลำดับที่ ๓๘ แห่งเครือจักรภพในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๑ และปี ๒๕๔๓ ตูวาลูได้เข้าเป็นสมาชิกองค์การสหประชาชาติโดยสมบูรณ์

ข้อมูลด้านการเมือง

ประมุข : H.M. Queen Elizabeth II

ผู้สำเร็จราชการ : Iakopa Italeli Taea

นายกรัฐมนตรี : Hon. Enele Sosene Sopoaga

ประธานรัฐสภา : H.E. Mr. Otinielu Tauteleimalee Tausi

(จากการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๗ และได้รับเลือกตั้งใหม่ในวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๘)

วันที่ได้รับเอกราช : ๑ ตุลาคม ๑๙๗๘ จากสหราชอาณาจักร

วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ : ๑ ตุลาคม ๑๙๗๘

ระบบกฎหมาย : แบบผสมระหว่างกฎหมายจารีตประเพณีของอังกฤษ (English Common Law) และกฎหมายจารีตประเพณี

รูปแบบการปกครอง : ระบอบประชาธิปไตยแบบมีพระมหากษัตริย์ เป็นประมุขร่วมกับประชาธิปไตยแบบรัฐสภา (Constitutional Monarchy with a Parliamentary Democracy)

อำนาจอธิปไตย

ฝ่ายบริหาร : เนื่องจากเป็นประเทศในเครือจักรภพ ประมุขของรัฐคือ พระราชินีเอลิซาเบธ ที่ ๒ ปกครองผ่านผู้สำเร็จราชการ (Governor-General) มีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าคณะรัฐบาล คณะรัฐบาลมีจำนวนไม่เกิน ๕ คน ผู้สำเร็จราชการเป็นผู้แต่งตั้งคณะรัฐมนตรีจากคำแนะนำของนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยรัฐสภาที่มาจากการเลือกตั้ง

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ระบบสภาเดียว (Unicameral Parliament หรือ Fale I Fono หรือ House of Assembly) จำนวนสมาชิก ๑๕ ที่นั่ง สมาชิกมาจากการเลือกตั้ง (Popular Vote) วาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี

ฝ่ายตุลาการ : ประกอบด้วยศาลสูง ๑ แห่ง และศาลประจำเกาะ ๘ แห่ง

พรรคการเมือง : ไม่มีพรรคการเมือง โดยทั่วไปสมาชิกรัฐสภาจะจับกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการ

ตูวาลูเป็นประเทศที่มีขนาดเล็กที่สุดเป็นอันดับที่ ๔ ของโลก เคยเป็นประเทศภายใต้การปกครองของสหราชอาณาจักรตั้งแต่ปี ๒๔๓๕ และได้ประกาศอิสรภาพในปี ๒๕๒๑ ตูวาลูมีการปกครองแบบประชาธิปไตย โดยมีผู้สำเร็จราชการที่ได้รับการแต่งตั้งจากสมเด็จพระราชินีเอลิซาเบธที่ ๒ เป็นประมุข

การเมืองของตูวาลูไม่ค่อยมั่นคง เพราะตำแหน่งทางการเมืองโดยเฉพาะตำแหน่งนายกรัฐมนตรีมักมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง การเปลี่ยนนายกรัฐมนตรีสามารถกระทำได้โดยลงคะแนนเสียงไม่ไว้วางใจและถอดถอน

รัฐสภาของตูวาลูมีเพียงสภาล่าง โดยมีสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด ๑๕ คน ซึ่งถือเป็นหนึ่งในสภาเล็กที่สุดในโลก การเลือกตั้งครั้งล่าสุดของตูวาลูมีขึ้นเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ โดยผู้สนับสนุนนายเอเนเล โซเซเน โซโปอาก้า ชนะที่นั่ง ๑๑ ที่นั่งจากสมาชิกรัฐสภาทั้งหมด ๑๕ คน โดยตูวาลูไม่มีพรรคการเมือง ทั้งนี้สมาชิกรัฐสภาจำนวน ๑๒ คนจาก ๑๕ คนนี้ เป็นสมาชิกรัฐสภาเดิมได้รับเลือกตั้งเข้ามาใหม่ ส่วนอีก ๓ ที่นั่งตกเป็นของสมาชิกรัฐสภาหน้าใหม่ จำนวน ๒ คน และอดีตสมาชิกรัฐสภา จำนวน ๑ คน

เดิมกำหนดการเลือกตั้งจะมีขึ้นในวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๘ แต่เลื่อนออกไปเนื่องจากพายุไซโคลนแพมในตูวาลู ระหว่างการเลือกตั้งนายโซโปอาก้า ได้สัญญาว่าจะทบทวนรัฐธรรมนูญเพื่อจัดการปัญหาความไร้เสถียรภาพทางการเมืองของประเทศ เพราะนับตั้งแต่การเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมาเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๕๓ ประเทศตูวาลูมีนายกรัฐมนตรีและประธานรัฐสภาถึงตำแหน่งละ ๓ คน

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

GDP : ๓๖.๕๘ ล้าน USD

GDP per capita : ๓,๔๐๐ USD

GDP Growth : ร้อยละ ๓.๕

อัตราเงินเฟ้อ : ร้อยละ ๔.๗

สินค้าส่งออกที่สำคัญ : มะพร้าวแห้ง สินค้าหัตถกรรม ปลา

สินค้านำเข้าที่สำคัญ : อาหาร เนื้อสัตว์ อุปกรณ์ก่อสร้าง น้ำตาล เครื่องใช้ไฟฟ้า/เครื่องจักร น้ำมัน

อุตสาหกรรม : ประมง ท่องเที่ยว

ตลาดส่งออกที่สำคัญ : ออสเตรเลีย อินโดนีเซีย เยอรมนี อินเดีย

ตลาดนำเข้าที่สำคัญ : ญี่ปุ่น ฟิจิ จีน อินเดีย ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สหรัฐฯ

สถิติที่สำคัญ

มูลค่าการค้า/การลงทุน : ในปี ๒๕๕๘ มูลค่าการค้ารวมอยู่ที่ ๓๔.๐๔ ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี ๒๕๕๗ มูลค่าการค้ารวมอยู่ที่ ๒.๑๖ ล้านดอลลาร์สหรัฐ) มูลค่าการค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑,๔๗๕.๕๒ ไทยส่งออกเป็นมูลค่า ๐.๑๗ ล้านดอลลาร์สหรัฐ (น้ำตาลทราย เครื่องกีฬาและเครื่องเล่นเกม เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร ในครัวและบ้านเรือน) ไทยนำเข้าคิดเป็นมูลค่า ๓๓.๗๙ ล้านดอลลาร์สหรัฐ (เรือและสิ่งก่อสร้างลอยน้ำ สัตว์น้ำสดแช่แข็ง แช่เย็น แปรรูปและกึ่งแปรรูป และแผงวงจรไฟฟ้า) ไทยขาดดุลการค้า ๓๓.๗ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

การท่องเที่ยว : ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มีชาวตูวาลูเดินทางเข้าประเทศไทย ๑๒๗ คน

สหประชาชาติจัดให้ตูวาลูอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาน้อยที่สุด (Least Developed Country) เนื่องจากประเทศมีขนาดเล็ก ทรัพยากรธรรมชาติไม่อุดมสมบูรณ์ ประสบปัญหาภัยธรรมชาติบ่อยครั้ง และมีข้อจำกัดในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ โดยในปี ๒๕๕๓ มีรายได้ประชาชาติต่อหัว ประมาณ ๒,๙๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและประมง และสองในสามของการจ้างงานในประเทศคือ การจ้างงานของภาครัฐ รายได้หลักของประเทศมาจากรายได้ส่งกลับของแรงงานชาวตูวาลูในต่างประเทศ การให้สัมปทานทำประมงและเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ โดยในปี ๒๕๕๓ เงินช่วยเหลือที่รัฐบาลตูวาลูได้รับ คือ ๑๗.๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยเฉพาะจาก สหราชอาณาจักร นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย สหภาพยุโรป เกาหลีใต้ และไต้หวัน นอกจากนี้ ตูวาลู ยังมีรายได้จากกองทุนตูวาลู (Tuvalu Trust Fund) ซึ่งเป็นกองทุนที่รัฐบาลตูวาลูได้รับความช่วยเหลือจากออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และสหราชอาณาจักร จัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๐ เพื่อระดมเงินทุนจากในประเทศและต่างประเทศ โดยเงินทุนที่ได้จะนำไปลงทุนในภาคธุรกิจต่าง ๆ ทั่วโลก ปัจจุบันรายได้จากกองทุนดังกล่าวคิดเป็นประมาณร้อยละ ๑๕ ของรายได้ของตูวาลูทั้งหมด รวมถึงการให้เข้าอินเทอร์เน็ตโดเมนนาม “ตอต ทิวี”(tv)

อย่างไรก็ตาม วิกฤตการณ์เศรษฐกิจโลกทำให้รายได้ของรัฐบาลตูวาลูในการออกใบอนุญาตประมงลดลง เช่นเดียวกับเงินรายได้ที่ส่งกลับจากแรงงานชาวตูวาลูที่ทำงานนอกประเทศ (remittance)

ข้อมูลด้านสังคม

ชนชั้นและวรรณะ เกาะส่วนใหญ่ผู้นำดั้งเดิม (aliki) ปกครองกลุ่มชนเผ่าที่สำคัญ ความเป็นหัวหน้าเผ่าได้ถูกยกประเด็นขึ้นมากล่าวถึงระบบวรรณะ สถานะหัวหน้าเผ่าดูเหมือนจะเท่ากับผู้นำทางศาสนาและผู้นำทางการเมือง แต่พวกเขามีส่วนในอำนาจทางศาสนากับสื่อจิตวิญญาณและนักพยากรณ์ ซึ่งภายหลังถูกลดบทบาทลงโดยหมอสอนศาสนา อย่างไรก็ตาม ระบบผู้นำเผ่ายังคงอยู่ แต่อำนาจลดลงมากโดยอยู่ภายใต้ผู้สอนศาสนาและยุคอาณานิคม แต่ไม่เคยหายไป และได้รับการฟื้นฟูเป็นครั้งคราว

สัญลักษณ์ของการแบ่งชนชั้นทางสังคม สถานะทางสังคมดั้งเดิมจะถูกแสดงด้วยสัญลักษณ์ของวัตถุและสิทธิพิเศษบางอย่าง ได้แก่ สร้อยคอที่ทำจากเปลือกหอยมุกและเบ็ดตกปลา ที่นึ่งสำรองด้านท้ายสุดและฝั่งขวาของอาคารประชุม สิทธิพิเศษทั้งหลายเหล่านี้ได้ถูกมอบให้บาทหลวงของหมู่บ้าน อย่างไรก็ตาม ไม่ชัดเจนเรื่องตัวชี้วัดความแตกต่างของชนชั้น นอกเหนือไปจากวัตถุและสัญลักษณ์ที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของสังคม

ข้อมูลด้านการต่างประเทศ

ไทยสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับตูวาลูเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ และเน้นการกระชับความสัมพันธ์ระดับเศรษฐกิจ การค้า การหาช่องทางในการขยายความร่วมมือด้านประมง และการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ ซึ่งไทยให้ความช่วยเหลือทางวิชาการภายใต้กรอบ Annual International Training Courses (AITC) ของกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ และโดยตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ ตูวาลูส่งผู้แทนเข้าร่วมการฝึกอบรม AITC จำนวน ๓ คน

มูลค่าการค้าระหว่างไทยกับตูวาลูในปี ๒๕๕๙ (มกราคม - ตุลาคม) มีมูลค่าการค้ารวมอยู่ที่ ๓๘.๐๘ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยส่งออกเป็นมูลค่า ๐.๐๙ ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้าที่ไทยส่งออก ได้แก่ น้ำตาลทรายและหลอดไฟ ไทยนำเข้ามูลค่า ๓๗.๙๙ ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้านำเข้า ได้แก่ สัตว์น้ำสด แช่แข็ง แช่เย็น แปรรูปและกึ่งแปรรูป และแผงวงจรไฟฟ้า ไทยขาดดุลการค้า ๓๗.๙๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ล่าสุด ระหว่างการขอรับการสนับสนุนการสมัคร UNSC วาระปี ค.ศ. ๒๐๑๗ – ๒๐๑๘ (พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๖๑) ของไทย ผู้แทนของไทยได้พบกับผู้แทนฝ่ายตูวาลู ซึ่งฝ่ายตูวาลูแจ้งความประสงค์ขอรับการฝึกอบรมด้านการพัฒนาสินค้ามะพร้าวจากไทย ซึ่งทางกรมความร่วมมือได้ส่งข้อเสนอโครงการ Development on Coconut Production and Technologies in Tuvalu ให้ฝ่ายตูวาลูพิจารณา และหากฝ่ายตูวาลูเห็นชอบ ไทยจะมีหนังสือเพื่อเชิญเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวต่อไป

ความสัมพันธ์กับรัฐสภาไทย

รัฐสภาไทยและรัฐสภาตูวาลูมีความสัมพันธ์ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี การพบปะหารือจะกระทำในระหว่างการเข้าร่วมประชุมรัฐสภาระหว่างประเทศที่รัฐสภาไทยและตูวาลูเป็นสมาชิก ได้แก่ สหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Union – IPU) และสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก (Asian-Pacific Parliamentarians’ Union – APPU) เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากประเทศตูวาลูมีจุดเด่นในเรื่องการประมงเป็นหลัก ไทยจึงควรส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนากฎหมายที่เอื้อต่อการค้าประมงของทั้งสองประเทศ พร้อมทั้งติดตามการดำเนินการของฝ่ายบริหาร และเนื่องจากเป็นประเทศหมู่เกาะที่มีโอกาสประสบภัยพิบัติสูง จึงควรมีการแลกเปลี่ยนความรู้หรือบุคลากรด้านการจัดการภัยพิบัติร่วมกัน

ข้อควรรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับประเทศตูวาลู

๑) ตูวาลูเป็นเกาะอยู่ที่ห่างไกลจากมหาสมุทรแปซิฟิก อยู่ทางทิศใต้ของเส้นศูนย์สูตร อยู่ทางทิศตะวันตกของเส้นแบ่งเวลาสากล อยู่ทางทิศเหนือของฟีจีและเคโรจักรภาพ ประกอบด้วย ๙ เกาะ และแนวปะการัง (เกาะ ๓ เกาะ และ ๖ แนวปะการัง ฟุนาฟูตี ซึ่งเป็นเกาะสำหรับรันเวย์เครื่องบิน โดยผู้มาเยือนสามารถขอวีซ่าปลายทาง (Visa on arrival) โดยไม่มีค่าธรรมเนียมได้ โดยจะพำนักอยู่ได้ ๓๐ วัน และไม่มีภาษีขาเข้า

๒) ใช้เงินสดเป็นหลัก โดยมีสกุลเงินท้องถิ่น คือ ดอลลาร์ออสเตรเลีย ไม่สามารถใช้บัตรเครดิตหรือบัตร ATM ได้เลย แม้แต่โรงแรมหรือเกสต์เฮาส์

๓) ชาวตูวาลูส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษ แม้แต่ป้ายบอกทาง แต่ควรเรียนรู้คำศัพท์ภาษาท้องถิ่นง่าย ๆ ไว้ด้วย

๔) มีนักท่องเที่ยวประมาณ ๑,๖๐๐ คนมาเยือนตูวาลูในแต่ละปี ส่วนใหญ่มาจากฟีจี ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ รวมถึงชาวต่างชาติและแรงงาน ผู้มาเยือนอาจรู้สึกไม่เหมือนตัวเองเป็นนักท่องเที่ยว เนื่องจาก

มีสาธารณูปโภคเพียงเล็กน้อยในประเทศ ไม่มีศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว ไม่มีการนำเที่ยว หรือกิจกรรมใดๆ แต่ยังมีโรงแรม และเกสต์เฮาส์จำนวนมากในฟุนาฟูตี และโฮมสเตย์ในเกาะอื่นๆ

๕) ในกรุงฟุนาฟูตี วิธีที่ดีที่สุดในการท่องเที่ยวรอบหมู่เกาะหลัก คือโดยรถจักรยานยนต์ ซึ่งสามารถเช่าในราคา ๑๐ ดอลลาร์ ต่อคัน ไม่มีใครสวมหมวกกันน็อค แต่ผู้คนจะขี่อย่างช้า ๆ อาจมีจราจรติดขัดบ้างเล็กน้อย จะไม่มีเที่ยวบินไปยังเกาะอื่นของตูวาลู มีเพียงเรือเฟอร์รี่จากฟุนาฟูตี ซึ่งจะใช้เวลาในการเดินทางนาน

๖) สภาพอากาศไม่แตกต่างกันมากตลอดทั้งปี มักจะร้อนและชื้น แนวคิดที่ดีในการบรรเทาอากาศร้อนคือถอดเสื้อและสวมหมวกปีกกว้าง และนอนกลางวัน หรือที่เรียกกันว่า แปะซิฟิกเอ็กเซอร์ไซส์

๗) เรื่องความปลอดภัย มีอาชญากรรมเพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่ถ้าเดินทางท่องเที่ยวด้วยเงินสดควรระวังถือคห่อง ไม่มีการระบาดของไข้มาเลเรีย พิษจากงู แมงมุม หรือพิษสุนัขบ้า แต่เต็มไปด้วยยุงและแมลงวัน

๘) ถ้าได้ยินเสียงไซเรนทางอากาศ ไม่ต้องตกใจเพราะมันหมายถึงหนึ่งในเที่ยวบินของฟิจิแอร์เวย์ที่ทำการบินสองครั้งต่อสัปดาห์กำลังเดินทางมา มันเป็นรันเวย์ที่ไม่มีรั้วกันคนเดินเท้า จักรยานยนต์ และรถยนต์

๙) สามารถซื้อบัตรเล่นอินเทอร์เน็ตแบบชำระก่อนได้ที่เกสต์เฮาส์บางแห่ง แต่ไม่สามารถรับประกันได้ว่าจะสามารถใช้มันได้ เนื่องจากการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตแบบไร้สายจะช้ามากแม้แต่ในกรุงฟุนาฟูตี จึงเป็นความคิดที่ดีที่จะพำนักอยู่โดยปราศจากการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต

๑๐) มีประชากรนับถือศาสนาคริสต์จำนวนมากในตูวาลู ซึ่งมีนัยยะสำคัญหลายอย่างที่ควรทราบสำหรับนักท่องเที่ยว อาทิ ไม่รับประทานอาหารก่อนที่จะสวดอธิษฐาน เตรียมตัวถูกเชิญไปโบสถ์หากคุณไปถึงในวันอาทิตย์ รับประทานอาหารกลางวันกับครอบครัวชาวท้องถิ่นที่บ้านใครบางคน ซึ่งจะได้ลองรับประทานอาหารพลาสติก แอปเปิล มะพร้าว และขนมปังใส่ผลไม้ ที่สำคัญจะมีคัมภีร์ไบเบิลในอยู่ทุกที่ที่คุณอยู่ และควรแต่งตัวเรียบร้อยให้เหมือนชาวตูวาลู

๑๑) เนื่องจากมีจำนวนนักท่องเที่ยวไม่มากนัก และไม่มีร้านขายของที่ระลึก แต่สามารถหาซื้อสินค้าท้องถิ่นประเภทงานฝีมือจากศูนย์หัตถกรรมสตรี ซึ่งเป็นห้องเล็กๆ อยู่ใต้ต้นไม้กลางแจ้งนอกสนามบิน ซึ่งขายพัดทอมือ สร้อยคอเปลือกหอยและตะกร้า ทั้งนี้ ควรขอใบรับรองการตรวจสอบสินค้า (Certificate of Inspection) ด้วย หากคุณต้องกลับไปยังประเทศที่เข้มงวดเรื่องใบรับรองดังกล่าวอย่างประเทศออสเตรเลียและนิวซีแลนด์

๑๒) เนื่องจากอากาศร้อนมาก กรุงฟุนาฟูติมีจุดที่สามารถว่ายน้ำที่ดี แต่ทะเลสาบอาจมีพิษและมีกระแสน้ำที่ไหลเชี่ยว ปะการังที่คม และคลื่นที่รุนแรงในฝั่งมหาสมุทร ควรลองว่ายน้ำในฝั่งเหนือสุดของเกาะหรือใช้เวลาท่องเที่ยวระหว่างวันในเขตพื้นที่อนุรักษ์ของกรุงฟุนาฟูติ ซึ่งมีสระว่ายน้ำที่ใสและน้ำที่สะอาด

๑๓) อาหารตูวาลูมีจุดเด่นตรงมีความง่าย ๆ ความเป็นท้องถิ่นในตัว และอร่อย อาทิ ปลา ไก่ มะพร้าว มะละกอ หมู และเผือก โดยอาศัยการนำเข้าแป้ง น้ำตาล เครื่องดื่ม และเบียร์ การรับประทานอาหารร่วมกับชาวตูวาลู จะนั่งบนพื้นและใช้มือในการรับประทานอาหาร

๑๔) สถานที่ท่องเที่ยวท้องถิ่นที่มีชื่อเสียงมีหลายที่ ได้แก่ สถานีผลิตไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์และตูวาลูเฮาส์ ซึ่งเป็นทำเนียบนายกรัฐมนตรี

๑๕) กีฬาที่ชาวตูวาลูนิยมเล่น คือ ฟุตบอล วอลเลย์บอล และทัชฟุตบอล

๑๖) นอกจากเกาะฟองกาเฟลแล้วยังมีเกาะเล็ก ๆ ประมาณ ๒๐ เกาะที่อยู่ในกรุงฟุนาฟูติซึ่งล้อมรอบทะเลสาบขนาดใหญ่อยู่ เกาะที่ไม่มีผู้คนอาศัยอยู่ตั้งอยู่ในเขตอนุรักษ์ในกรุงฟุนาฟูติ โดยก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๕๔๒ ใช้เวลาเดินทางโดยเรือประมาณ ๓๐ นาทีจากแผ่นดินใหญ่ และยังเป็นที่ตั้งของนกทะเลหลายร้อยตัว เต่าทะเล และปะการังหลากสีสันตลอดจนปลาที่อาศัยในเขตร้อนด้วย

๑๗) มีสถานที่ที่เหมาะสมต่อการเยี่ยมชมอีกหลายแห่ง ได้แก่

๑) สถาบันฝึกทางทะเลแห่งตูวาลู (Tuvalu Marine Training Institute) ตั้งอยู่บนเกาะอามาตุกุ (Amatuku) ซึ่งอยู่ติดกับ อะเฟลิตา ไอส์แลนด์ รีสอร์ท (Afelita Island Resort) วิทยาลัยดังกล่าวทำการอบรม

นักเรียนนายร้อยกว่า ๑๒๐ นายเพื่อดำรงชีวิตในเรือบรรทุกสินค้าระหว่างประเทศ นอกจากนี้ จะเห็นตึกที่เก่าแก่ที่สุดของตูวาลู ได้แก่กระท่อมที่สร้างขึ้นจากปะการังสีขาวสร้างขึ้นโดยสมาคมผู้เผยแพร่ศาสนาแห่งตูวาลู ในปี ๒๔๔๗

๒) ที่ทำการไปรษณีย์ของตูวาลู สามารถซื้อแสตมป์เป็นที่ระลึกซึ่งจะจำหน่ายในโอกาสพิเศษวันครบรอบ ๑๕๐ ปีของสงครามกลางเมืองของสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ตูวาลูได้รับอิสรภาพในปี ๒๕๒๑ และการอภิเษกสมรสของเจ้าฟ้าชายชาร์ลส์และเจ้าหญิงไดอาน่า และ

๓) หลุมที่อยู่ในพื้นดินเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในกรุงฟูนานาฟูตี ซึ่งมีความน่าสนใจอยู่ที่ประวัติความเป็นมาเนื่องจากในระหว่างปี ๒๔๓๙ - ๒๔๔๑ นักวิจัยได้ทำการเจาะหลุมที่เป็นเกาะหลักของกรุงฟูนานาฟูตี หรือรู้จักกันในนาม David's Drill ซึ่งอยู่ลึก ๓๔๐ เมตรเพื่อทดสอบทฤษฎีการก่อตัวของแนวปะการังของชาร์ล ดาร์วิน ซึ่งยังไม่สามารถหาข้อสรุปได้แต่ได้รับการสนับสนุนในเวลาต่อมาโดยในปี ๒๔๙๓ มีการขุดเจาะลึกถึง ๑,๓๐๐ เมตรในหมู่เกาะมาร์แชลล์

๑๘) มีวัฒนธรรมการร้องเพลงและเต้นที่เป็นเอกลักษณ์ หรือเรียกว่า “ฟาเทเล่” (fatele) ส่วนใหญ่ทุกคืน จะเป็นการแสดงที่ไม่ได้เตรียมการมาก่อนในครอบครัวชาวท้องถิ่น และสถานที่สาธารณะที่เรียกว่า “มานีเยปา” (maneapa) ซึ่งตั้งอยู่ถัดจากสนามบินและโรงแรมฟีลาโมนา

แหล่งข้อมูล:

http://aspa.mfa.go.th/aspa/th/information_country/south-pacific/detail.php?ID=421

<http://www.vidiani.com/?p=14042>

<http://www.spto.org/blogs/item/4261-10-things-to-do-in-tuvalu>

<http://www.spto.org/blogs/529-blogz/4316-13-things-to-know-before-visiting-tuvalu>

<http://www.apecthai.org/index.php/ข้อมูลรายประเทศทั่วโลก/ออสเตรเลียและโอเชียเนีย/689-ตูวาลู.html>

<http://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/tv.html>

<http://www.ipu.org/parline-e/reports/2327.htm>

<http://www.tuvaluislands.com/history.thm>

จัดทำโดย

นายสุรัชพงศ์ สิกขาบัณฑิต

นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ

กลุ่มงานสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก

สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร